

NAUCZYCIEL interdyscyplinarny

Nauczyciel to wyjątkowy zawód, gdyż każdy, kto go wykonuje, działając na rzecz rozwoju uczniów stale odkrywa własne talenty. W pracy nauczyciela najważniejsza jest umiejętność zainteresowania sobą - innymi.

Inaczej mówiąc chodzi o to, aby uczeń nie widział w nim nudziarza, który „połknął” niezliczoną ilość książek, ale człowieka z pasją, który kocha to, co robi, stale się uczy, a swoją wiedzę umiejętnie wykorzystuje w codziennym życiu. Pracuję w Szkole Podstawowej nr 166 w Łodzi im. Akademii Pana Kleksa w Łodzi, jestem nauczycielem z 11-letnim stażem, mam za sobą studia z zakresu biologii, przyrody i wychowania fizycznego, jestem ratownikiem WOPR i instruktorem sportu ze specjalizacją w pływaniu. Śmiało mogę zatem powiedzieć, że jestem interdyscyplinarny. Aby nie być gołosłownym, pragnę przedstawić opracowane i wdrożone przeze mnie innowacje pedagogiczne i programy własne.

1. „Uniwersytet młodego biologa” to innowacja pedagogiczna stworzona dla uczniów, którzy podejmują wysiłek, aby zajmować się w szerszym niż zakłada to podstawa programowa zakresie biologią. Czyli nauką, która mimo licznych prac badawczych prowadzonych na całym świecie kryje w sobie jeszcze niezliczoną ilość zagadek i która mimo wielu odkryć nieustannie się rozwija. Innowacja pedagogiczna „Uniwersytet młodego biologa” ma na celu rozbudzenie ciekawości zagadnieniami biologicznymi. Tworzy warunki do pracy z uczniem zdolnym i umożliwia organizację ciekawych lekcji biologii dla szerszego grona uczniów, z udziałem zewnętrznych instytucji.

2. „Nie czekaj tylko działaj. Czyli każdy może stać się ratownikiem” to innowacja pedagogiczna nakierowana na profilaktykę zdrowia oraz przeciwdziałanie skutkom nieszczęśliwych wypadków. Uczymy się, jak wезwać odpowiednie służby ratownicze, jak zadbać o własne bezpie-

czeństwo i w miarę możliwości udzielić pierwszej pomocy przedmedycznej. Ćwiczymy umiejętność resuscytacji krążeniowo-oddechowej na fantomach. Uczymy się prawidłowo kompletować apteczkę. Poznajemy podstawowe techniki wykorzystywane w ratownictwie wodnym. Ponadto rozmawiamy na temat bezpiecznego wypoczynku w mieście, nad wodą i w górach. W szkoleniu może wziąć udział - za zgodą rodziców - każdy uczeń.

3. „Nauka pływania dla szkół nieposiadających pływalni” to program własny stworzony dla klas 4 - 8. Ma na celu organizację zajęć dla uczniów, którzy chcą nauczyć się pływać lub rozwijać umiejętności pływania. Zajęcia odbywają się na pływalni Wodny Raj, w oparciu o porozumienie między naszą szkołą a tą placówką MOSiR. Pozwalają na realizację wielu założonych celów, nie tylko dydaktycznych, ale również wychowawczych, ucząc na przykład bezpiecznego korzystania z komunikacji publicznej czy respektowania regulaminów w pozaszkolnych obiektach. Sprzyjają też budowaniu pozytywnych relacji między uczniami z różnych klas.

4. „Zabawy z mocowaniem na podbudowie zapasów jako sportu wszechstronnie rozwijającego psychomotorykę dzieci” to program własny, stworzony po to, aby zachęcać uczniów do aktywności fizycznej. Z doświadczenia wiem, że zapasy należą do najwszechstronniej rozwijających dyscyplin, co jest szczególnie istotne, jeśli chodzi o dzieci i młodzież. Wykorzystując różnorodne ćwiczenia ogólnorozwojowe można dzięki zapasom kształtować szybkość, zwinność, siłę, orientację przestrzenną, szybkość reakcji czy umiejętną walkę ze stresem.

Celem mojego programu nie jest wychowywanie zapaśników. Zamiast typowych treningów technicznych pojawiają się mocowania, czyli zabawy typu „obrona skarbu i mienia”, „ochrona terytorium” lub „wpychanie w odpowiednią strefę”. Taki system daje możliwość rywalizacji zarówno chłopców, jak i dziewczynek. Umożliwia każdemu sprawdzenie się i stwarza sytuacje, w których dzieci z kompleksami mogą odzyskać wiarę we własne siły. Doskonale udowadnia to przykład osoby z nadwagą, która na zwykłej lekcji wychowania fizycznego bywa wycofana, a zabawa w zapasy zachęca ją do rywalizacji i pozwala zdobywać punkty dla drużyny. Na razie wdrożyłem mój program jako czwartą godzinę wychowania fizycznego, ale myślę o utworzeniu szkolnego klubu sportowego.

Serdecznie zachęcam koleżanki i kolegów nauczycieli do realizacji swoich pasji na gruncie zawodowym, do tworzenia unikatowych zajęć, które będą przyciągały tematyką i nieszablonowym podejściem. Bo przecież matematyk może być świetnym przewodnikiem turystycznym, fizyk malarzem-amatorem, a polonistka mistrzynią wypieków. Pamiętajmy zatem, że każda pasja rodzi profesjonalizm oraz daje olbrzymie poczucie satysfakcji w wykonywaniu niezwykle trudnego zawodu, jakim jest zawód nauczyciela.

*Tomasz Talarek - SP nr 166 w Łodzi
Zdjęcia autor i Pixabay*

